

သခင်ကော့

ဝိညာဉ်ရေးရာစာစောင်

အိမ်မက်ခြင်သော ပရောဖက်သည် အိမ်မက်ကော့ကို ပြောပါလေစေ၊ ငါ၏ နှုတ်ကပတ်ထံသို့ ခံရသောသူသည် နှုတ်ကပတ် ကော့ထံသို့ ဖွင့်ကန့်စွာ တော့ပြောပါလေစေ ဟု ထာဝရဘုရား ခြံ့တော်မူ၏။ ယေရမိ ၂၃:၂၈

မေ့သိဇဉ် (၅၉) နှုတ်ကပတ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် မေ့မိရာ (၁၀၉ ဝတ္ထု တစ်ဆူစုတို့၏ အခမဲ့ ခြံ့ငှါသည်)

မမင်တစ်ဦးရဲ့ ဆုတောင်းသံ

“မယုံဘူး၊ လုံးဝကို မဖြစ်နိုင်ဘူး” မယုံကြည်မှုနဲ့ အတူ စာကို အထပ်ထပ် ပြန်ဖတ်မိတယ်။

“မင်း ပါကြီး ဆုံးသွားတဲ့အတွက် မင်းတို့ မိသားစုနဲ့အတူ ထပ်တူ ထပ်မျှ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ တို့တစ်တွေကို ငယ်ငယ်တုံးက ဆုံးမခဲ့တာတွေကို ပြန် သတိရ မိတယ်” တဲ့ ။

ဪ - ဘာလိုလို့နဲ့ ပါကြီး ဆုံးသွားတာ တစ်နှစ်တောင် ရှိသွားခဲ့ ပြီဘဲ။ ပါကြီး ဆုံးသွားခဲ့တဲ့အတွက် သူ့ကိုယ်တိုင် သက်သေခံခွင့် မရခဲ့တဲ့ အဖြစ် အပျက်လေး တစ်ခုကို ပါကြီး ကိုယ်စား ကျွန်မ သက်သေခံပါရစေ။

ကျွန်မတို့ မိသားစု စုံစုံလင်လင် ရှိနေတဲ့ အချိန်တုန်းကပေါ့။ မိသားစု ဝင်တွေ မနက်ဝတ်၊ ညဝတ်ပြု စည်းစဉ်းအခါမှာ အလှည့်ကျ ဦးဆောင် လေ့ရှိပါတယ်။ ဆုတောင်း ရပါတယ်၊ ပါကြီးရဲ့ အလှည့်ကို ရောက်ရင် “သမီးကြီး ဆုတောင်းပေး၊ သားကြီး ဆုတောင်းပေး၊ သမီးငယ် ဆုတောင်းပေး” ဆိုပြီး သူ့ ကိုယ်စား တစ်ဦးသူတွေကို ခိုင်းပြီး ငြင်းဆန်မှု တွေနဲ့ ပြီးဆုံးခဲ့ပါတယ်။ မလွဲသာ မရှောင်သာ ဆုတောင်းရတော့မယ် ဆိုရင်လဲ ‘ပဌနာတော်’နဲ့ဘဲ အဆုံးသတ်ခဲ့ရပါတယ်။

နှစ်တွေ ကြာလာလို့ မိသားစုတွေလဲ လုပ်ငန်းခွင် အသီးသီးနဲ့ တစ် ယောက် တစ်နေရာစီ ဝေးကွာနေတဲ့အချိန်၊ ကျွန်မလည်း တာဝန်ကျရာ ရှမ်းပြည် (အရှေ့ပိုင်း) မိုင်းဖြတ်မြို့ကလေးမှာ ရှိနေတုန်းက ပေါ့။ တစ်နေ့ - ပါကြီး နေတဲ့ တာချီလိတ်မြို့ နဲ့ ကျွန်မ တာဝန်ကျတဲ့ မိုင်းဖြတ်မြို့ ၅၁ မိုင်ဝေးကွာတဲ့ ခရီးကြမ်းကြီးကို ပါကြီးဟာ ဆိုင်ကယ်၊ မော်တော်ကား မယ့်ဘဲ ခြေနင်း ပြိုင်စက်ဘီး ကလေးနဲ့ ရောက်အောင် လာခဲ့ပါတယ်။ လမ်းတစ်ဝက် မရောက်ခင်မှာဘဲ ပြိုင်စက်ဘီးဟာ ဆက်စီးလို့ မရလောက်အောင် ပျက်စီး သွားခဲ့တယ်။ ပါကြီး တစ်ယောက် ကတော့ ကျွန်မ ဆီကို ရောက်ချင်ဖောနဲ့ပေါ့။ ခရီးတစ်ထောက် နားရင်း လမ်းဘေးနားက စမ်းချောင်းကလေးမှာ ကိုယ်လက် သန့်စင်ပြီး သူ ဆုတောင်း ခဲ့တယ်။ သူ ဆုတောင်းချက်ကတော့ “ဘုရားသခင် ကျွန်တော် ဒီနေ့ သမီးငယ် ဆီကို ရောက်ချင်ပါတယ်၊ ကိုယ်တော် အလိုတော် ရှိရင် ပို့ဆောင်ပေးပါ” တဲ့။ သူ ဆုတောင်းပြီးလို့ ပြိုင်စက်ဘီး ကို ပြန်စီးလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင် ပြိုင်စက်ဘီးဟာ ပြန်ကောင်းနေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

သူ အားသွန် ခွန်စိုက်နဲ့ နင်းလာလိုက်တာ၊ ကျွန်မဆီကို ဘေးကင်းစွာ နဲ့ဘဲ ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ နေ့လည်က သူ့ရဲ့ ဆုတောင်းခြင်းကို ကျွန်မ ဆီမှာ သက်သေခံ ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ထောင် တစ်ခု မှာ ဖခင်ရဲ့ ဆုတောင်းချက်က ပို အရေးကြီးတယ်၊ ပို ခိုင်မာတယ်လို့ ကျွန်မ ပါကြီး ကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ပါကြီး တစ်ယောက် ဆုတောင်းရတဲ့ အကြောင်းကို သိသွားတဲ့အတွက် ကျွန်မ အရမ်း ဝမ်းသာမိပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က စပြီး ကျွန်မ ပါကြီးကို ဆုတောင်းခိုင်း ပါတော့တယ်။ လုပ်ငန်းခွင်မှာ စိတ်မပျော်ရွှင်မှုတွေ၊ စုံစမ်းနှောက်ယှက်ခြင်းတွေ ကြုံတဲ့အခါ “ပါကြီးရေ ဆုတောင်းပေးပါအုံး” ဆိုပြီး စာနဲ့တစ်မျိုး၊ ဖုန်းနဲ့တစ်သွယ် ဆုတောင်း ခိုင်းခဲ့ရပါတယ်။ ပါကြီး ဆုတောင်းပေးတဲ့ အတိုင်း တစ်ကယ်ဘဲ ငြိမ်သက်ခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံခြင်းကို ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ နောက်ဆုံး စင်ကာပူကို ထွက်လာပြန်တော့လဲ တွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲနဲ့

စုံစမ်းခြင်းတွေကို ပါကြီးဘဲ ဆုတောင်းခြင်းနဲ့ ပြေငြိမ်း ပေးခဲ့ရပါတယ်။ တကယ်ဘဲ အစစအရာရာ အဆင်ပြေခဲ့ရပါတယ်။ မိသားစု တွေ အချင်းချင်း ဝေးနေကြပေမဲ့ ပါကြီး တစ်ယောက် အားလုံးအတွက် ဆုတောင်းခြင်းနဲ့ ပါဝင် ပေးနေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မ ယုံကြည်ပါတယ်၊ ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့ ဆုတောင်းချက်က ကျွန်မ အတွက် တစ်ကယ်ကို ခွန်အားဖြစ်စေခဲ့တယ်။

အခုတော့ ပါကြီး တစ်ယောက် ကျွန်မတို့နဲ့ အတူ မရှိနိုင်တော့ပေမဲ့ ကောင်းကင် ဘုံ ကနေ ကျွန်မအတွက် ဆုတောင်းပေးနေမယ် ဆိုတာကို ယုံကြည် မျှော်လင့်ရင်း

ဇရာဇ ၁:၂၁၂ မျှော်လင့်ချက် ဝမ်း ဖြောက်ကြလေစေ၊ ဗုဒ္ဓ ဇရာဇသောဝေမိ သည်းခံ ကြလေစေ၊ ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်း စာစုကို စေခြံ့ ကြလေစေ။

ကောင်းကင်ဘုံ ရောက် ချစ်ပါကြီး အတွက် အမှတ်တရ ...

(BWAR)

၀၀

မာသာထရီဇာ

မာသာထရီဇာသည် အိန္ဒိယပြည် Albania မှ ကက်သလစ် သီလရှင် တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် အလွန်ကျော်ကြား၍ ကမ္ဘာမှ အသိအမှတ် ပြုခံရသော အမျိုးသမီးလဲ ဖြစ်သည်။ ကယ်ဆယ်ရေး လုပ်ငန်းများစွာကို တည်ထောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ တော့စတန်မြို့တွင် သူ အမှာစကား ပြောမည်ဟု ကျွန်တော် သိရ၍ ထိုမြို့သို့ ကျွန်တော်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် Rhode Island ကက်သလစ် သတင်းစာမှ အယ်ဒီတာ ဖြစ်သည်။ သူနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်တော် တစ်သက် မမေ့နိုင်ပါ။ ၎င်းအပြင် သူ့ထံမှ “ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို လူတိုင်းအား ပေးပါ။ အထူးသဖြင့် ဆင်းရဲသားများအား ပေးပါ” ဟူသော စကားကို မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်သည် သူ၏ ဟောပြောပွဲတွင် နေရာကောင်း ရရန် အစောကြီး သွားခဲ့ပါသည်။ အမှန်တကယ်ပင် ကျွန်တော်သည် အခြားသော သူများထက် ကောင်းမွန်သော နေရာကို ရ၍ မာသာထရီဇာ သည် ထို သူများကို မိန့်ခွန်းအမှာစကား ပြောနေရာမှ ကျွန်တော် တို့နှင့်လဲ တွေ့ဆုံပွဲ လုပ်ပေးမည် ဟု သိလိုက်ရပါသည်။

မာသာထရီဇာ လာပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ထ၍ အရိအသေ ပေးကြပါ သည်။ သူသည် ကျွန်တော်တို့ အားလုံးကို အခန်းတစ်ခု ထဲတွင် ဧည့်ခံမည်ဖြစ်သော ကြောင့် ကျွန်တော်တို့အား ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။ သူနှင့်အတူ တော့စတန်မြို့မှ ဝိုင်းချုပ် ရဟန်းလဲ ပါလာပါသည်။ သူသည် ခန္ဓာကိုယ်အားဖြင့် သေးငယ်သော်လဲ သူ့အပြုံးကို မြင်ရ၍ ခေါင်းငုံ့ အရိ အသေ ပေးကာ ကျွန်တော် နှုတ်ဆက် လိုက်ပါ သည်။

အကယ်၍ သခင်ယေရှုသာ ဤ အခန်းတွင်း သို့ ကြွ ဝင်လာပါက သူ ကဲ့

သို့ ပြုံး၍ “သင်တို့၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေသော ” ဟု နှုတ်ဆက်မည်ကို ကျွန်တော် မြင်ယောင်မိပါသည်။

သူသည် ဆင်းရဲသားများကို ချစ်ကြရန်၊ သနားကြရန် ပြောပါသည်။ သူနှင့် သူ့အဖော်များသည် ကာလကတ္တား လမ်းပေါ်မှ သူတောင်းစား များ အားလုံး၏ အနာကို ဆေးထည့်ပေးပုံများကို ပြော၍ ထို အလယ်ဆုံးသော သူများကို ပြုစုခြင်းသည် ခရစ်တော်၏ အနာကို ဆေး ပေးခဲ့ခြင်းနှင့် တူကြောင်း၊ ခရစ်တော်သည် သူ့ နောက်လိုက် တပည့်များ၏ မေတ္တာကို စမ်းသပ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့လဲ ခရစ်တော်၏ စိတ် သဘောထား ရှိရန် လိုကြောင်းကို ပုံပြင်သဖွယ် စိတ်ပါ ဝင်စားစွာ ပြောပါကြားသွားပါသည်။

သူနှင့် တွေ့ပြီး မကြာခင်မှာပင် ကျွန်တော်သည် ရုံးမှ ကား မောင်းသွားစဉ် ညစ်ပတ်ပေရေ အရက်နဲ့ မှန်နေသော သူတောင်းစား တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကားကို တားရင်း “နောက်ဆုံး မော်တော် ကား ထွက်သွားပြီလား” ဟု မေး၏။ အကယ်စင်စစ် ထိုကားသည် လမ်းပေါ်က ခြေသလုံးအိမ်တိုင် လူများအား ကြက်သားစွပ်ပြုတ် ကျွေး ရန် ခေါ်သွားခြင်းပင်၊ ကျွန်တော်လည်း “မင်းနောက်ကျသွားပြီ၊ အခုဘဲ ကားထွက်သွားပြီ” ဟု ပြောရင်း မာသာထရီဇာ ပြောခဲ့သော စကားများကို အမှတ်ရ မိပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ဤလူအားဖြင့် ကျွန်တော့်အား ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိမရှိ စမ်းသပ်မည် မဟုတ်။ တကယ်ပင် ဤအရက်သမားသည် အစာစားရန် လိုအပ် နေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအရက်သမားအား ကျွန်တော်၏ ကားပေါ်သို့တက်စေ၍ အစာကျွေးသော နေရာသို့ ပို့ပေးလိုက် ပါသည်။

ထိုလူသည် ကျွန်တော့်အား အံ့အားသင့်စွာ ကြည့်၍ အရက် နဲ့ သင်းလျက် တောက်ပသော မျက်လုံးနှင့် “မင်း ငါ့ကို သိလို့ လိုက်ပို့ ပေးတာလား” ဟု ပြောလိုက်စဉ်မှာ မာသာထရီဇာ သင်ပေးခဲ့သော ‘သင်ရန်စာ’ကို ကျွန်တော် လက်တွေ့ ပြုကျင့်နိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင် သိလိုက်ရပါတော့သည်။

ချစ်သော စာရှုသူ - ဧရာမ ၁၂:၁၀ ညီစစ်ကို ချစ်ခြင်း စေရာမှာ ဝကောဇိ ဝေါတ်ခတ်တဲ့အို့ ဝစ်ထောဇိကို ဝစ်ထောဇိ နဲ့ဖက်ကြဲလေတဲ့။ ချီးမွမ်းခြင်း စေရာမှာ သူ့ဝစ်ထောဇိကို ကိုယ်ထက် ချီးမွမ်းကြဲလေတဲ့။ ဟု ပါရှိသည်အတိုင်း မိတ်ဆွေများအား မစခြင်း၊ ဆုတောင်းပေးခြင်းသည် စစ်မှန်သော မိတ်သဟာရ မည်၏။ ခရစ်ယာန်ဟူသည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ချည်နှောင်ကြီးမှ ခွန်အားရစေသည်။
ဝကောဇိ ဖီးဝ ဝါဆိုသည့် စေခင်းသင့်သည့်စေခိုင်း ငျဲကြည့်ခြင်း၏ ဝစ်ထောဇိသားဆို ခွဲ စေသူသဖြင့် ဝေးရှူးဖြူချက် ဝစ်ထောဇိ သောသူဆိုအေး ဝေးရှူးဖြူချက်ဆို။

ထို့ကြောင့် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား တရားဟောချက် များ စွာကို အာဘောင်အာရင်း သန်သန်နှင့် လူပုံအလယ်မှာ ဟောပြောခြင်း ထက် မေတ္တာမှန်နှင့် ကြင်နာသော အပြုအမူ တစ်ရပ်က သာလွန်စွာဖြင့် ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော် အကြောင်းကို သွန်သင်ပြလိုမည် ဖြစ် သည်။ ။

မိဂဟာ (အင်းစိန် မှန်နှစ်ခြင်း အသင်းတော်)
(ဝန်ခံချက် ။ ။ Christian Family Soul မှ Robert F. Baldwin ရေးသော “ Mother Treser ” ကို ဆီလျော်အောင် မြန်မာ ဘာသာပြန် ဆိုပါသည်။)
ဝဝ

အမေ ...
ဒီနေရာမှာ “လျှ” တဲ့ သူ ရှိသလို၊ “ချ” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ကူ” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “ယူ” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ထူ” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “မူ” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ဆူ” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “ပူ” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။

“ခူ” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “အူ” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
ပြီးတော့ ...
“ပေး” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “နေ့” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ကျွေး” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “ရွေး” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“အေး” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “ချေး” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ကွေး” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “ဆွေး” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“မေး” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “တွေး” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
ပြီးတော့ ...

“ပျော်” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “အော်” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“တော်” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “လှော်” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ကျော်” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “ညွှော်” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ခေါ်” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “မျှော်” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ပေါ်” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “ဖော်” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
“ချော်” တဲ့သူ ရှိသလို၊ “လျော်” တဲ့ သူလဲ ရှိတယ် ။
အမေ ...
“သောင့်” “ဂေါမောရ” အကြောင်း သား မသိဘူး ။
“နောဇ” ခေတ်တုံးက သား မရှိဘူး ။
ဒါပေမဲ့ ... မိုးခေါ်ရ သောက်တဲ့ သူတွေထဲမှာ သားလဲ ပါတယ် အမေ ။ ။

(SAW A. THAW)
ဝဝ

Happy birthday သဲလေး

အင်း - မပျော် လေးနစ်၊ ပျော် လေးနစ်။ ပြီးရင်တော့ နိုင်ငံကူးဖို့ရန် အတွက် ဆုတောင်းခြင်းနဲ့ ကြိတ်မှိတ်ပြီး စင်ကာပူမှာ နေလာလိုက်တာ ၂၀၀၆ခုနှစ် မေလမှာ ၅နှစ်ပြည့်ခဲ့ပြီပို့။ သခင်ဘုရားအား အထူးကျေးဇူးတင်၍ မဆုံးနိုင်တော့ပါ။ စင်ကာပူ နိုင်ငံမှာ ရိုးသားစွာ အလုပ်လုပ်ခွင့် ငှနစ်သာ တောင်းထားပေမဲ့ ၅နှစ်ထိ တောင် ထပ် နေရပါသေးတယ်။

သဒ္ဓန္တံ ဝဠု ၂၁ လူသည့် စေဇူးထူးခြေငြား ငြိစဉ်ထာဇိ၏ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ စေကြံတော်သည် ထည့်လိမ့်မည်။
ဝကောဇိ ၅၅၅ - ဝါ၏ စေကြံစေည့်သည် သင်ဆို၏ စေကြံစေည့်ထာဇိထာဇိ သာ၍ ဖြင့်၏။

ဒီကျမ်းပိုဒ်များအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရဲ့ အကြံအစည်ဟာ ကျွန်မရဲ့ အကြံ အ စည်နဲ့ မတူဘဲ ဘုရားက ကျွန်မ စင်ကာပူမှာ နေချင်တဲ့ နှစ်ထက် ပိုပြီး နေစေခဲ့ပါ တယ်။ စင်ကာပူဟာ အချိန်တိုတို အတွင်းမှာဘဲ များစွာသော သတင်း၊ ဝမ်းနည်းစရာ ဖြစ်စေသော လွှဲများမှုများ မြင်တွေ့ ရခြင်း၊ ထူးဆန်းသော အတွေ့အကြုံ၊ ဆူလွယ်နပ်လွယ် ဖြတ်လမ်းနည်းမျိုး အစုံစုံတို့ကို လဲ ကြုံတွေ့စေခဲ့ပါတယ်။ ပို၍ ပို၍ အံ့ သြစေသည်မှာ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အတူရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ သိက္ခာ လျော့ကျစေမှုများမှ အကျွန်ုပ်ကို ချမ်းသာစေပါ၏။

စင်ကာပူကို ရောက်ရောက်ချင်းမှာဘဲ စင်ကာပူကို ကိုယ့်ထက် အရင် ရောက် နေတဲ့ အချို့သော ရွှေမြန်မာများ နှုတ်ခမ်းဖျားမှာ ပြောလေ့ရှိတဲ့ သဲလေး ဆိုတဲ့ စကား လုံးလေးကို သတိထားမိလာခဲ့တယ်။ စင်ကာပူရောက် ရွှေမြန်မာ ကျွန်မလဲ လေးလ မြောက်မှာဘဲ သူများတွေနဲ့ မတူဘဲ တမူထူးခြားပြီး မြတ်နိုး စွဲမက်စရာကောင်းတဲ့ သဲလေး နဲ့ စတင်တွေ့ဆုံ ရင်ခွန်မိတော့တာပေါ့။ ဘုရားပေးတဲ့ ဆု ဖြစ်လို့ အမိအရ ဖမ်းဆုပ်ထားမိကြောင်း အမှန်ဝန်ခံပါရစေနော်။

ကျွန်မရဲ့ ‘အား’ ဖြစ်စေတဲ့ သဲလေးနဲ့ တွေ့ရဖို့ လစဉ် ပထမအပါတ် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းမှာ ရဲရဲနဲ့ ကျဲကျဲ လှမ်းပြီး သဲလေး ရှိနေမဲ့ ယုဒသန် နှစ်ခြင်း အသင်း တော် (စင်ကာပူ) ကို မပျက်ကွက်ခဲ့ဖူးပါ။ (ခွင့် မရတာက လွဲလို့) စစ်မှန်တဲ့ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်ခြင်းနဲ့ ဝိညာဉ်ခွန်အားတွေဟာ သဲလေး ဆီမှာ ရှိနေပြန်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သဲလေး ပေးခဲ့တဲ့ ကျမ်းပိုဒ် ထဲကလို လူတွေရဲ့ အတွင်းနှလုံးသားကို အဓိက ထားဖို့ပါပဲ။ စန္ဒရာဝေဓိ ဝဇာဝေဓိ ဝမ်း ရ - လူသည့် စေခင်းသက္ကရာဇ်ကို ကြည့်ရှုထာဇိ၏။ ထာဝရဘုရားကောင်း နှလုံးကို ကြည့် ရှုထာဇိသည်။

မာန်မာန် ကင်းစင်တဲ့ သဲလေးဟာ ချစ်စရာ ကောင်းလွန်းတော့ သဲလေးနဲ့ပါတ်သက်ပြီး စာကဗျာ မဖွဲ့နိုင်ပေမဲ့ သဲလေးအကြောင်း ကြားဆဲ၊ ဝါဆဲ၊ အနီးအဝေးမှာ ရှိတဲ့မိတ်ဆွေတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးနေဆဲပါနော်။

အင်း - ဒီလောက်ဆိုရင် သဲလေး နာမည်ကို သိလောက်ပါပြီလေ။ ချစ်သော ယုံကြည်သူများလဲ သဲလေး အသက် ရာကျော်မက ကမ္ဘာ တည်သရွေ့ အသက်ရှည်ပါစေ ဟု ကျွန်မနဲ့ အတူ ဆုတောင်းကြရအောင်နော်။

မိုင်မာမာရီ

((ဝန်ခံချက် ။ ။ ကျွန်မရဲ့ စင်ကာပူ ရောက်ရှိသက်နဲ့ အတူ ခရစ်တော် ရရှိသက် (**Born again**) ။ နှစ်ပြည့်ခဲ့သလို မကြာခင် သဲလေး (သခင်စကား စာစောင်) ။ နှစ်ပြည့်တော့မှာမို့ ဂုဏ်ပြုချင်လွန်းလို့ မရေးတတ် ရေးတတ်နဲ့ ယေဂ္ဂနာမ၌ ဝေငှာခြင်းပါ။))

“ပျော်ရွှင်မှု ခရီးရှည် ရဖို့”

လူတိုင်းလိုလိုဟာ နေ့စဉ် အသက်တာမှာ လုံးလည်ချာလည် လိုက်နေတဲ့ သူတွေချည်းပါပဲ။

ပူပန်သောက ရောက်ရင်း၊ ဝမ်းနည်း ငိုကြွေးရင်း၊ ပျော်ရွှင် ရယ်မောရင်း ၊ စောင့်စားဆိုင်းငံ့ရင်း၊ စွန့်စား ဖြတ်ကျော်ရင်း ...ရင်း ...ရင်း တွေနဲ့ဘဲ သွားနေတဲ့ အသက်တာ တစ်ခုပါ မိတ်ဆွေ။

ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း ဆိုတာတွေဟာလည်း၊ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ ထပ်ခါတလဲ တွေ့ရအုံးမဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားချက် တွေပါ။ မှန်ကန်တဲ့ အောင်မြင်မှု၊ ပျော်ရွှင်မှုကို ရဖို့တော့ လိုပါလိမ့်မယ်။

အောက်ဖော်ပြပါ မေးခွန်းများကို ဖြေဆိုကြည့်ပါ။

- * ကမ္ဘာ့ ငွေကြေး အချမ်းသာဆုံး လူ ၅ ဦးရဲ့ အမည်များ ။
- * မယ်စကြာဝဠာ ဘွဲ့ရခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီး ၅ ဦးရဲ့ အမည်များ ။
- * နိုဘယ် ဆုရှင် ၁၀ ဦးရဲ့ အမည်များ ။
- * ရုပ်ရှင် အောင်စကား ဆုရှင် ၁၀ ဦးရဲ့ အမည်များ ။

ထို အမည်နာမတွေကို ဖြေဆိုဖို့ သင့်အတွက် ခက်ခဲကောင်း ခက်ခဲနေပါလိမ့်မယ် မိတ်ဆွေ။

လက်ခုပ်သံတွေဟာ အချိန်ကြာလာရင် (သို့) အချိန်တန် လာရင် ရပ်ဆဲသွားမှာပါ။

ဆုတံဆိပ်တွေဟာလဲ နှစ်တွေကြာလာရင် ဖုန်မှုန့်တွေ တက် လာမှာပါ။

အောင်မြင် ကျော်ကြားသူကိုလဲ အချိန်ကြာလာရင်၊ မျိုးဆက် တွေ ခြားသွားရင်၊ မှတ်တမ်းတင် ထုတ်ဖော်ပြောကြားမဲ့သူ မရှိရင် လူ တွေ မေ့သွားကြမှာပါ မိတ်ဆွေ။

ဒီလိုဆိုရင် အောက်ပါ မေးခွန်းလေးတွေကို ထပ်ပြီး ဖြေဆို ကြည့်ပါအုံး မိတ်ဆွေ။

- * သင့်ဘဝရဲ့ အဓိက အကျဆုံးသော ခေါင်းဆောင် (သို့) သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ ၅ ဦးရဲ့ အမည်။
- * သင်လိုအပ်နေတဲ့ အချိန်တိုင်းမှာ အမြဲတမ်း အကူအညီပေးနေတဲ့ သင့်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး လူတွေရဲ့ အမည်။
- * သင့်ကို စိတ်ချမ်းသာ၊ ပျော်ရွှင်အောင် စွမ်းဆောင် ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့ လူအချို့။

ဒီမေးခွန်းတွေရဲ့ အဖြေကတော့ သင့်အတွက် လွယ်ကူမှာပါ မိတ်ဆွေ။ အထက် က သင့်ကို ကူညီခဲ့တဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ် အချို့ရဲ့ အမည် တွေထဲမှာ ကမ္ဘာ့ အချမ်းသာဆုံး သူ တွေ။ ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင် ကြီးတွေ၊ နိုဘယ် ဆုတံဆိပ်တွေ ရခဲ့တဲ့သူ၊ ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မပါဖို့ ကတော့ သေချာ သလောက် ရှိပါတယ်။ (လူတစ်ချို့က လွှဲရင်ပေါ့)

ခေါင်းဆောင်ကောင်း ဆိုတာ လူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကို ကောင်းမွန် သာ လွန်တဲ့ အခြေအနေ ဘက်ကိုရောက်အောင် ပြောင်းလဲ စွမ်းဆောင် ပေးနိုင်တဲ့သူကို ခေါ်ဆိုပါတယ်။

ပြိုင်ပွဲဆိုတာ ယှဉ်ပြိုင်တဲ့သူတိုင်း ဆုတံဆိပ် ရချင်ကြတာချည်းပါ။ အိုလံပစ် ပြေးပွဲ တစ်ခုက အဖြစ် အပျက်လေးကို သာကေ အဖြစ် ရေးပြချင်ပါ တယ်။

တစ်ခါတုန်းက အိုလံပစ် မီတာ ၁၀၀ တာတို ပြေးပွဲမှာ နိုင်ငံ ကိုးနိုင်ငံကို ကိုယ်စား ပြုတဲ့ လူငယ်အပြေးသမား ကိုးယောက်ဟာ တာထွက်ဖို့ တာစုနေကြပါတယ်။ ခိုင်လူကြီးက တာလွတ် လိုက်တယ် ဆိုရင်ဘဲ အားလုံးဟာ ရှိသမျှ အားအင်တွေ အကုန်ထုတ်ပြီး သူ့ထက် ငါ ပန်းတိုင်ကို အရင်ရောက်အောင် ပြေးကြပါတယ်။ အပြေး သမားတွေထဲက လူငယ် တစ် ယောက်ဟာ တာထွက်ပြီး မကြာခင် လမ်း ခုလတ် မှာဘဲ မတော်တဆ ခြေခေါက်ပြီး လဲကျ သွားပါတယ်။

လဲကျသွားတဲ့ လူငယ်လေးဟာ ကမ္ဘာ့ အလယ်မှာ သူ့နိုင်ငံအတွက် ဆုတစ်ခုမှ မယူ ပေးနိုင်တော့ဘူး။ ပန်း မဝင်နိုင်တော့ဘူး။ မအောင် မြင် နိုင်တော့ဘူး ဆိုတာကို သိသိချင်း ဝမ်းနည်း ပက်လက် ငိုကြွေး ပါတော့တယ်။ သူ့ရဲ့ ငိုသံကို ကြားလိုက်ရတဲ့ ကျန်တဲ့ အပြေးသမား ဂယောက်ဟာ ဆက်မပြေးတော့ဘဲ ပြန်လှည့် လာပြီး လဲကျ သွားတဲ့ အပြေးသမားကို ဝိုင်းပြီး ဆွဲထူပေးကြပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ကိုးယောက်လုံး ရင်ဘောင်တန်း လက်တွဲ လမ်းလျှောက်ပြီး ပန်းတိုင် ကို အတူတကွ ပန်းဝင်လိုက်ကြပါတယ်။ အပြေးပြိုင်ပွဲကို လာအားပေးနေတဲ့ ပရိတ်သတ် အားလုံး မတ်တပ်ရပ်လျက် လက်ခုပ်တီးပြီး အားပေးတဲ့ အသံဟာ ဘဝင်ညံ သွားပါတော့ တယ်။

မိတ်ဆွေ ကိုယ်တိုင် ပျော်ရွှင်မှု၊ အောင်မြင် ကျော်ကြားမှု မရခဲ့သည့်တိုင်အောင် တခြားသူတွေ ပျော်ရွှင်အောင်၊ အောင်မြင် ကျော်ကြားအောင် ကူညီပေးဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။

မိတ်ဆွေရဲ့ ဘဝမှာ မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့တဲ့ အချိန်၊ ဘာမှ မတတ်နိုင်တဲ့ အချိန် ကျရင် သခင်ယေရှုရဲ့ နာမကို အမှီပြုပြီး တောင်းလျှောက် ကြည့်လိုက်ပါ။ ပျော်ရွှင်မှု ခရီးရှည် (သို့) ထူးခြားတဲ့ အဖြေကို ရရှိပါလိမ့်မယ်လို့ အာမခံပါတယ်။

နောက် (NOW)

((ဝန်ခံချက်။ ။ ရရှိခဲ့သော E.mail ကို ဆီလျော်အောင် မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုပါသည်။))

• ကျွန်တော့် အဖေ • (ခင်းစားသင်္ကန်း)

အဖေ့ကို အဖေမှန်း စသိတဲ့ အချိန်တုန်းက ကျွန်တော့် အသက် ၆နှစ် တောင်ရှိနေခဲ့ပါပြီ။ အဲဒီ မတိုင်ခင်က ကျွန်တော် ငယ်သေးတာရယ်၊ အဖေက ကျွန်တော် တို့နဲ့ ဝေးတဲ့ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်မှာ နေနေတာရယ်ကြောင့် သားအဖတွေ မဆိုဖြစ်ကြတာပါ။ အဖေက သားဖွားဆရာမ ဆိုတော့ မမြို့၊ ကျောက်တစ်လုံးမြို့၊ သံဖြူဇရပ်မြို့ တွေမှာ အစိုးရ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရတဲ့အချိန်မှာ အဖေက ကျွန်တော်တို့ မိသားစု ရန်ကုန်မှာ အခြေချနိုင်ဖို့ ခြံဝယ် အိမ်ဆောက် နေတဲ့အတွက် အဖေ့ကို ကျွန်တော် မွေးပြီး ကတည်းက ၆နှစ်သား အထိ မတွေ့ဖူးခဲ့ပါဘူး။ အလုပ်အားရက်မှာ အဖေက ရန်ကုန် ကနေ ကျွန်တော်တို့ ရှိတဲ့ ကျောက်တစ်လုံးမြို့ နဲ့ သံဖြူဇရပ်မြို့ (မှန်ပြည်နယ်) ကို လာ လည်ပေမဲ့ ကျွန်တော်က အရမ်းငယ်တော့ အဖေ့ကို မမှတ်မိပါဘူး။ ကျွန်တော် ကိုယ့် ကိုယ်ကို သိတတ်စ ၄ - ၅နှစ် အရွယ်မှာ အဖေ့ကို အရမ်း တွေ့ဖူးချင်၊ မြင်ဖူးချင်၊ အဖေ နဲ့ အတူတူ နေချင်ခဲ့ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ သံဖြူဇရပ် ၁-လ-၇ (၃၀) စစ်တပ်ဝင်းထဲမှာ အဖေဟာ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမ ၃ယောက် (ညီ အငယ်ဆုံး မမွေးသေးပါ) နဲ့ အဖေ မရှိဘဲ (အဖေက ရန်ကုန်မှာ အလုပ်လုပ် နေတာ မို့လို့ပါ) သားဖွားဆရာမ အလုပ်ကို လုပ်နေရတာဆိုတော့ အိမ်ဘေးနားက ရွယ်တူ သူငယ်ချင်းတွေဟာ အဖေ ကိုယ်စီနဲ့ ကျောင်းသွား၊ ကျောင်းပြန် ပျော်နေကြရင် အဖေ မရှိတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ မျက်နှာငယ် နေရပါတယ်။

ပိုဆိုးတာက ကျွန်တော်တို့ အိမ်ဘေးနားက အဖေနဲ့ ခင်တဲ့ ရဲဘော် တစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကို “မင်း အဖေက ကုလားကြီးကျ၊ ဟိုတစ်နေ့က ဈေးထဲမှာ မင်းအဖေ ကုလားကြီးနဲ့ မင်းအဖေ အတူတူ ဈေးထွက် ဝယ်တာ ငါ တွေ့လိုက်တယ်”

လို့ အမြဲ နောက်ပြောင် လေ့ရှိပါတယ်။ “မင်း အဖေ ဘယ်မှာလဲ” လို့ မေးလိုက် တိုင်း အဖေ ပြစ်ရာ မရှိတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အဖေ့ကို တွေ့ချင် လိုချင်တဲ့ စိတ် ပြင်းပြလာခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော် လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ခဲ့ရပါတယ်။ အင်းစိန် မြို့ပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့နေဖို့ အိမ် တစ်လုံးကို အဖေ ဆောက်ပြီး သွား သလို အမေလဲ အစိုးရ အလုပ်က ထွက်ခွင့် ရသွားတဲ့ အတွက် ကျွန်တော်တို့ မိသားစု သံဖြူဇရပ်ကနေ ရန်ကုန် အင်းစိန်ကို ပြောင်းလာ ခဲ့ရပါတယ်။ အဖေနဲ့ တွေ့ရတော့မယ်။ “ ဒါ ငါ့ အဖေ ကွ” လို့ သူငယ်ချင်းတွေကို ကြားနိုင်တော့မှာမို့ ကျွန်တော် စိတ်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှားပြီး ပျော်နေခဲ့ပါတယ်။

အဖေနဲ့ တွေ့ပြီးတဲ့နောက်မှာ အဖေဟာ ၆ နှစ်သား အရွယ် ရှိတဲ့ ကျွန်တော်လက်ကို ဆွဲပြီး အင်းစိန် မြို့တစ်ခု ပြုပြင်စင်အောင် ခေါ်သွားပါတယ်။ တွေ့တဲ့ သူ့မိတ်ဆွေတွေ အားလုံးကို “ ဒါ ငါ့သား” လို့ မိတ်ဆက် ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ အဖေ့ မိတ်ဆွေတွေ အားလုံးဟာလဲ အရက်သမား၊ ဆိုက္ကားသမား၊ ကျပန်း အလုပ်သမား၊ နေ့စား လက်လုပ် လက်စား၊ အလုပ်ကြမ်းသမားတွေ များပါတယ်။

အဖေ့နောက်တကောက်ကောက်လိုက်ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အင်းစိန်မြို့နယ်ထဲမှာရှိတဲ့ လိုင်စင်ရ အရက်ဆိုင် အစ၊ ရပ်ကွက်ထဲက အရက်ပုန်းဆိုင် အဆုံး မရောက်ဖူးတဲ့ အရက်ဆိုင် မရှိသလောက် ရောက်ဖူး သွားခဲ့ပါတယ်။ အဖေ အရက်သောက်ရင် ကျွန်တော်က ဘေးနားကနေ ပဲကြီးလှော်စားရင်း အဖေနဲ့ အဖော် လုပ်ပေးခဲ့တာ ဖြစ်သွား ကတည်းက ဆိုပါတော့။ ပြီးရင် အဖေက “ငါ အရက်သောက် တာ မင်း အမေကို ပြန် မပြောနဲ့” လို့ နှုတ်ပိတ်လေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်း အဖေ့ကို မပြောဖြစ်ခဲ့တာ ဒီစာမူ ရေးတဲ့နေ့ အထိဘဲ ဆိုပါတော့။ ဒါပေမဲ့ အမေက အဖေ အရက် သောက်တာကို ရိပ်မိတာပေါ့။ သိတော့ ရန်ဖြစ် ကြာ ရန်ဖြစ်တော့ စိတ် ဆင်းရဲရ၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် လဲ သံဝေဂ ရ၊ “အရက်” ဆိုရင် ဘယ်တော့ မှ မသောက်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခဲ့သလို အခုလို လူလားမြောက် နိုင်ငံခြား ရောက်တဲ့ အထိ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာ၊ ဘီယာ နဲ့ အရက် အပြင် အခြားသော မူးယစ် ဆေးဝါးတွေကို လုံးဝ မသောက်ခဲ့တာဟာလဲ အဖေ့ ကျေးဇူးပါ။ (မကောင်းတာကို အဖေ ကိုယ်တိုင် လုပ်ပြခဲ့တဲ့အတွက် -)။

အဖေ အရက် ဝယ်သောက်ဖို့ ပိုက်ဆံ မရှိတဲ့နေ့တွေမှာ အမေ မသိအောင် ဆန်အိုးထဲက ဆန်တွေကို ကျောင်းလွယ်အိတ်ထဲ ခိုးထည့်၊ အရက်ဆိုင်မှာ ဆန်နဲ့ အရက် လဲလှယ်ပြီး အဖေ့အတွက် ကျွန်တော် အရက်ရှာ ပေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဖေ ဆေးလိပ်သောက်ဖို့ အကြွေမရှိရင် ကျွန်တော် စုပူးထဲက အကြွေစေ့ကို အမေ မသိအောင် ကလေးပြီး ဆေးလိပ် ပြေးဝယ်ပေးခဲ့ရပါတယ်။

အဖေဟာ အလုပ်ကို ဘောလုံးနည်းပြ၊ စတိုးမှူး၊ အဝယ် တော်၊ ကျပန်း အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင် အနေနဲ့ ဌာနပေါင်းစုံကို ပြောင်းပြောင်းပြီး လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

အဖေ့မှာ အကျင့်ဆိုး တစ်ခုရှိတယ်။ အရက်သောက်ချင်၊ ဆေးလိပ် သောက်ချင်လာရင် အရက်ဆိုင် ဆေးလိပ်ဆိုင်တွေမှာ အကြွေး ဝယ်သောက်ပါတယ်။

အဖေ့မှာ အကျင့်ကောင်း တစ်ခု ရှိ တယ်။ သူ ပိုက်ဆံ ရလာ လို့ အကြွေး ပြန်ဆပ် တဲ့အခါ သူ ယူထားတာထက် ပိုပြီး ပြန်ပေးလေ့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အရက်ပုန်းဆိုင်နဲ့ ဆေးလိပ်ဆိုင် တွေကလဲ အဖေ့ ကို လိုလိုလားလား အကြွေးနဲ့ ရောင်းကြ ပါ တယ်။

အဖေ အရက်မူးလာရင် (မမူးတဲ့ နေ့၊ မသောက်တဲ့နေ့ မရှိ ပါ) အိမ်ကိုပြန် လာပြီး ရှိတာ ခုခပ်စားပြီး တန်းအိပ်လေ့ ရှိပါတယ်။

အော်ဟစ် ဆဲဆို ရိုက်ပုတ် ကြိမ်း မောင်းတတ်တဲ့သူ မဟုတ်သလို၊ အရှက်၊ အ ကြောက်လဲ ကြီးပါတယ်။ မနက်မိုးလင်းလို့ အမူးပြေ သွားတဲ့ အချိန်မှာ အဖေဟာ ကျွန်တော် တို့ မောင်နှမ ၄ယောက် အဆာပြေ စားဖို့ ပိုက်ဆံရှိရင် ဘိန်းမုန့် ပေါက်စီ ဝယ်ထား ပေးခဲ့ပါတယ်။ ပိုက်ဆံ မရှိတဲ့နေ့မှာ ထမင်းကြမ်း ကို ပဲကတ္တီပါပြုတ်နဲ့ ကြော် ပေးခဲ့ပါတယ်။ အမေက ဂျင်မခါနာ (ဗဟို အမျိုးသမီး) ဆေးရုံမှာ ညဂျူတီ ဆင်းနေရတဲ့ အတွက် မနက်စာတိုင်းကို အဖေ ကိုယ်တိုင် နေ့တိုင်း ဈေးဝယ်ပြီး ချက်ပြုတ် ကျွေးမွေး ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော် လုပ်သားကောလိပ် တက်နေတဲ့အချိန်မှာ စက်ဘီး လိုချင်လို့ အဖေ့ကို ပူဆာမိတဲ့ နောက် တစ်နေ့မှာ အိမ်အောက်မှာ တရုတ်ဖြစ် စက်ဘီး တစ်စီး ရပ်ထားတာကို တွေ့လိုက်ရ ပါတယ်။ လက်လုပ်လက်စား တစ်ယောက် အနေနဲ့ အဖေ့ မှာ စက်ဘီး ဝယ်ဖို့ ငွေ မရှိဘူး ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမတွေ သိပါ တယ်။ စိတ်ထဲ မှာတော့ အဖေ သူ သူငယ်ချင်း ဆီက ငှားလာတာလို့ဘဲ ထင်မိပါတယ်။ နောက်တော့ အဖေက “ ဒါ မင်း လိုချင်တဲ့ စက်ဘီး ယူ စီးလေကွာ” လို့ ပြောလိုက်တော့မှ စိတ်ချ လက်ချ စီးရဲခဲ့ပါတယ်။ အဖေ ဘယ်လို လုပ်ပြီး စက်ဘီး ဝယ်လာတယ် ဆိုတာ မမေး ဖြစ်ခဲ့ပါ။

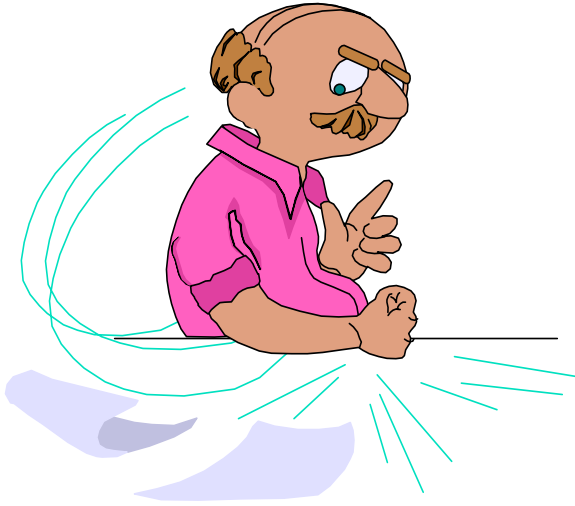
ကျွန်တော် စင်ကာပူ ထွက်လာပြီး တဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အဖေ့ ကျန်းမာရေး သိသိသာသာ ဆိုးလာခဲ့ပါတယ်။ ပထမ စာချုပ် ဖြစ် ပြည့်လို့ ခွင့်နဲ့ ပြန်သွားတဲ့ အချိန်မှာ အဖေဟာ တော်တော်ပိန်ပြီး အိုစာသွားပါတယ်။ နိုင်ငံခြားပြန် ကျွန်တော်ရဲ့ လက်ဆွဲအိတ်ကို မနိုင်တနိုင် ထမ်းပြီး သယ်ပေးခဲ့တာ မျက်စိ ထဲမှာ မြင်ယောင် နေမိပါ သေးတယ်။

နောက်တစ်ခေါက် လေးနှစ်ပြည့် လို့ ခွင့်နဲ့ ပြန်တဲ့ အချိန် မှာတော့ အဖေ့ အခြေ အနေ တော်တော်ဆိုးနေပါပြီ။ လုံးဝ လမ်း လျှောက်လို့ မရတော့ပါဘူး။ ပတ်လက် ကုလား ထိုင်ပေါ်မှာ အမြဲတမ်း ထိုင်နေရပါတယ်။ နိုင်ငံခြားပြန် ကျွန်တော်ကို “သား အဖေ ဆေးခန်း သွားချင်တယ် ပို့ပေးပါ” လို့ ပြောပါ တယ်။ ကျွန်တော် အဖေ့ကို ပြောပြတဲ့အခါမှာ အမေက ဆေးခန်း ပို့စရာ မလိုတော့ကြောင်း၊ ဆရာဝန် က လက်လျှော့ပြီး အိမ်မှာ စိတ်ချမ်းချမ်း သာသာ နေခိုင်း ထားကြောင်း၊ တစ်သက်လုံးနီးပါး သောက်လာတဲ့ မြန်မာပြည်က နယ် တကာထွက် အရက်ပေါင်းစုံကြောင့် (ဆီ အဝယ်တော် အလုပ် လုပ်ခဲ့ တုံးက အဖေဟာ နယ်တကာ ရောက်ပြီး၊ ရောက်တဲ့ နယ်တိုင်းက ထွက်တဲ့ အရက်တိုင်း ကို သောက်ခဲ့ပါတယ်) အဖေ့ အသည်း လုံးဝ မကောင်းတော့ကြောင်း အဖေ မသိ အောင် ပြောပြပါတယ်။

ခွင့်စေ့လို့ လေဆိပ် ဆင်းမဲ့နေ့မှာ အဖေ ကျွန်တော်ကို အိမ်အပြင်တောင် လိုက်မပို့နိုင်တော့ပါဘူး။ ထိုင်ရာက မတ်တပ် အနိုင်နိုင်ရပ်ပြီး “သား ၊ အဖေ ဒီကြာ ကွေး စားချင်တယ် ပိုက်ဆံရှိရင် ပေးခဲ့ပါ” လို့ ပြောပါ တယ်။ စင်ကာပူကို ပြန်သွား ခါနီးဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ စင်ကာပူ ဒေါ်လာနဲ့ အမေရိကန် ဒေါ်လာ တွေဘဲ ရှိပါတယ်။ မြန်မာငွေ တစ်ပြားမှ မရှိတော့တဲ့အတွက် -

“ သား ဆီမှာ မြန်မာ ပိုက်ဆံ မရှိတော့ဘူး အဖေ၊ အဖေ လိုရင် အမေ့ ဆီက တောင်းလိုက်နော်” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဖေ ကျွန်တော်ကို ပြန်ကြည့်တဲ့ မျက်ဝန်း တွေမှာ အမိပွယ်တစ်ခုပဲနေသလိုဘဲ (နောက်မှ သိရတာက အဖေ နေမကောင်းတဲ့ အချိန်မှာ အရက် ပြန်ခိုးသောက်မှာစိုးလို့ အမေက အဖေ့ကို ပိုက်ဆံ လုံးဝ ပေးမကိုင် တော့ပါဘူး ဆိုတာပါဘဲ)။ လေယာဉ်ချိန် အရမ်းနီး နေတာရယ်၊ ရပ်ကွက်ထဲက ငှားထားတဲ့ တက္ကစီ ကားလဲ ရောက်နေတာရယ်ကြောင့် အဖေ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး စင်ကာပူကို ထွက်လာခဲ့ပါ တယ်။ စိတ်ထဲမှာတော့ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာမှ အဖေ့ အတွက် လက်ဆောင် ကောင်းကောင်း ဝယ်ခဲ့မယ်လို့ တေးထားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတုံး က ဒီဇင်ဘာလ ၂၀၀၀ ခုနှစ်မှာပေါ့။

၂၀၀၀ ၊ မေလ လောက်ရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်ထဲက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် မြန်မာပြည် ပြန်လည်မှာမို့လို့ အဖေ သောက်ဖို့ အားဆေး တစ်ထုတ်ကို မူစတာဖါ (Mustafa) ဈေးကြီးထဲကနေ လူကြုံ ဝယ်ထွဲပေး လိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ စင်ကာပူမှာရှိနေတဲ့ လမ်းထဲက အန်ကယ် တစ်ယောက်က ကျွန်တော့ လက်ကိုင်ဖုန်းကို လှမ်းဆက်ပြီး “အောင်သက် ၊ စိတ် ခိုင်ခိုင်

ဆာလံ ၂၃

ထာဝရတည် တို့ဘုရားသည် ၊ ငါတို့အတွက် သိုးထိန်းဖြစ်ခဲ့ ဆင်းရဲကြောင့်ကြ ငါ မခံရ ။
 စိမ်းလန်းလို့နေ ကျက်စားရာမြေ ၊ သူလေ ခိုင်းစေ ငါ့ကို အိပ်စေ ။
 သာယာမြစ်နား သူ လမ်းပြသွား ၊ ငါ့ပိညာဉ်တွက် အားတွေ ပြည့်ခဲ့ နာမတော်သို့ လို့ငှာအဖို့ ၊ တရားလမ်းထဲ သွေးဆောင်အမြဲ သဲဖိုရင်ထိတ် သေမင်းအရိပ် ၊ လွှမ်းမိုးချိုင့်ထဲ လျှောက်သွားရလဲ အန္တရာယ်ကို ကြောက်ဖို့ မလို ။
 အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်ဘုရား ၊ တို့နဲ့အတူ အစဉ် ရှိမှု လုံတံတော်နှင့် တောင်ပေးတော်ဖြင့် ၊ ကျွန်ုပ်ကိုလေ ချမ်းသာနိုင်စေ ။
 ရန်သူရှေ့သို့ ကျွန်ုပ်အဖို့ ၊ စားပွဲကိုတည် ခင်းတော်မူတယ် ။
 ခေါင်းကို ဆီဖြင့် လိမ်းပေးသဖြင့် ၊ ခွက်ဖလားသည် လျှံလျက်ရှိသည် ။
 အကယ်စင်စစ် ဤကဲ့သို့ဖြင့် ...
 ကျေးဇူးမေတ္တာ ချစ်ကရုဏာ ၊ တစ်သက်တာတွက် ခံစားစေလျက် ဘုရားရှိရာ ထိုအိမ်တော်မှာ ၊ အစဉ်မြဲတည် နေရလိမ့်မည် ။ ။

(Full moon)

ဆာလံ ၈: ၂-၄

ကိုယ်တော်ရဲ့ ဖန်ဆင်းခြင်း လက်ရာတွေက အံ့မခန်း လှပလွန်းလို့ ၊ ကြီးကျယ် ခန်းနားလွန်းလို့ ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩ မဆုံး ၊ ချီးမွမ်း မဆုံးနိုင်ဘူး ။
 ကိုယ်တော်ရဲ့ ဖန်ဆင်းခြင်း လက်ရာတွေထဲက တစ်ခုအပါအဝင် ၊ ဝိညာဉ် မှတ်သွင်းထားတဲ့ လူကို ... အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်လို့ ကိုယ်တော် အောက်မေ့ရပါသလဲ ၊ အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်လို့ ကိုယ်တော် အကြည့်အရှု ကြုံရပါသလဲ ။
 မထိုက်မတန်ပါဘဲ ခံစားရတဲ့ ကျေးဇူးတော်တွေက ယခုတော နောင်ဘဝတိုင် ပြည့်လျှံလုံလောက် ရေတွက် မဆုံးနိုင်ဘူးလေ ။
 ကံ - ဒါ့ကြောင့် ချီးမွမ်းကြဖို့ ။
 အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တွေ အတွက် - ကိုယ်တော်ရဲ့ ကြီးမြတ်တဲ့ နာမတော်ကို ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ၊ လူမျိုးအဆက်ဆက် စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချီးမွမ်းကြဖို့ ။ ။

ကျောင်းတစ်

“ ငါ မအိုသေးပါ ”

- * ကညာပျိုလေးနဲ့ တွဲ နေရသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- * ယမကာချိုလေး မှီဝဲ နေရသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- * ရတနာအပိုလေး ဆွဲ နေရသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- × ကဗျာတိုလေး ရေး နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- × မိတာ တစ်ရာလောက် ပြေး နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- × ပညာ လိုလေသေးမရှိ သင် နေရသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ်။
- × အသပြာ အပိုလေး ခင် နေရသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- × နံသာ ရေမွှေး ဆွတ် နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- × ‘ဂျင်းနပ်စ်’ အတိုလေး ဝတ် နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- * ‘ရက်ပ်’ သီချင်းလေး ညည်းပြီး နှပ် နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ထင်မိတယ်။
- * ဒစ်စကို နဲ့ နိုက်ကလပ် ခြေရာချင်း ထပ် နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိ တယ် ။
- × ဆံတိုမလေးနဲ့ နှစ်ပါးသွား နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- × ပေါ်ပြုလာစတား ရေပန်းစား နေသေးသရွေ့ ငါမအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- * ဆေးမြီးတိုလေး ဆောင်ဖို့ မလိုသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- * အချို အဆီ အငန်တွေ ရှောင်ဖို့ မလိုသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းနဲ့ ကင်း နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × “အိုဗာတိုင်” လေး ဆင်း နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- * သွားအတူ ကူစရာ မလိုသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- * မျက်မှန် ပါဝါ မထူသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ်။
- * ဆံကောသလေး မဖြူသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- * မော်တော်ကား ထည့်လဲ စီးနိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- * အပျော်မယား မော်ဒယ်ဂဲလ် မညည်းသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × ဘဝနာ တရား ပွား နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × ကန့်လန့်ကာ အနား ခြား နေသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × ဟမ်ဘာဂါ တစ်ပြား စား နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × အိမ်ရှင်မယား စကား မများသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- * ဖွဲ့ တစ်ဆုပ် ကို ‘မ’ နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- * တဲကုပ် ကို ‘သ’ နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × ဘီယာပြင်းနဲ့ မူး နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × ဂီတာသီချင်းနဲ့ ရူး နိုင်သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- * ပါးရည် နားရည် မတွဲ သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- * ဝေါက်သီးရိုက်ချက် မလွဲ သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- * တိုက်ပုံဖြူမှာ ဖားဥ မစွဲ သေးသရွေ့ ငါ မအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- * ပါတိတ်အကျီ ဆေးရောင် မမ့ သေးသရွေ့ ငါမအိုသေးလို့ ထင်မိတယ် ။
- × ‘အန်တီ ၊ အန်ကယ်’ လို့ အခေါ် မခံရသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- × ဥာဏ်နီ ဥာဏ်နက်တို့ ပေါ် နေသေးသရွေ့ ငါ မအိုသေး လို့ ထင်မိတယ် ။
- အဒီလို - “ထင်မိ” ၊ “ထင်မိ” နဲ့ ၊
 ရင် မချို တာကို လူ မြင်မိမှာ စိုးတာကြောင့် -
 “ငါ မအိုသေးပါ ” “ငါ မအိုသေးပါ ” ဆိုတဲ့ -
 ‘ထင်’ တစ်လုံးနဲ့ ၊ လူဖြစ် ရှုံး လာလိုက်တာ -
 သေမင်းရဲ့ တံခါးဝ နားမှာ -
 ငါ့ရှေ့က “ စီနီယာ ” သမားတွေ ၊ ဗျာများ နေတာကို မြင်မိတော့မှ -
 ဘဝ ရဲ့ နေညိုချိန် ၊ တာတို ပြေးပွဲမှာ
 ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာ လို သေးမှန်း မသိခင်
 ငါ တကယ် “အို ” သွားခဲ့ပြီ ။ ။

မင်းအောင်သက်လျှင်

(၂၀၀၆ ခုနှစ် မွေးနေ့ အမှတ်တရ ကဗျာ ...)

(Rap , Beer, Senior , Guitar, Popular star, Jean pant, Disco, Night club, Model girl, Over time, Hambarger, Aunty & Uncle)

